

Femtonde efter trefaldighet, endast ett är nödvändigt, Matteus kapitel 11:28 - 30

Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.” (Matt 11:28-30)

Jesus ger oss två fina löften som vi ska fundera lite på idag. Dels att vi ska få ett ok som är skonsamt och dels en börda som är lätt. Det är intressanta löften av en som snart ska bära den största bördan någonsin på sina axlar. All världens synd. Hur kan Jesus säga att hans börda är lätt och ok skonsamt? Dessutom har vi väl alla egna erfarenheter som säger oss att bördan också för den som är kristen kan vara bra tung.

En startpunkt för att bena ut vad Jesus egentligen menar är oket. Vi tänker oss nog ett ok som något man lägger över två oxar. Sådana ok används också som bild i bibeln. Men då som bild för hur två ting är sammanbundna. Men Jesus liknelse riktar sig till en tid då människokraft var mycket vanligare än oxars. Slavar var hela romarrikets motor, och för alla småbönder i Palestina var det den egna arbetskraften som gällde.

Om man skulle bära något tungt som två spannar vatten så kunde man därför använda ett ok för att det skulle bli lättare. Att få ett ok på sig var med andra ord något positivt för en människa, medan det innebar en massa ofrivilligt slit för en oxe. Så ett skonsamt ok gör mycket för att förenkla arbetet, men det tar inte bort bördan. Vattenspannarna kommer väga exakt lika mycket oavsett om jag bär de för hand eller om jag använder ett ok. Och samma sak gäller också i det löftet som Jesus ger. Också för den som har en kristen tro så kommer bördorna i livet att vara kvar, precis som de var det i hans liv. Men vi har ett löfte om att det ska bli lättare att bära.

Vi ska alltså få ett ok som gör att bördorna i livet blir lätta. Vilket är då detta ok och hur kan det få bördorna att väga lättare?

Ett skonsamt ok

Innan Jesus ger oss de två löften så ger han oss en kallelse, en uppmaning. Kom till mig! När vi kommer till Jesus så kan han ge oss kraft. Vi får också löften om att den Helige Anden ska komma till oss och ge oss kraft och styrka. Men jag tror att Jesus uppmaning kan handla om mer än att vi ska komma till honom så att han kan ge oss en utrustning. Jag tror att det handlar om en förvandling mer på djupet än att få en rustning som ska stå emot världens alla bördor och krav.

För vad är det som händer ni vi kommer till Jesus. Jo vi får ett annat sätt att se på oss själva och våra liv. Många bördor i livet känns tunga för att vi tror att de är så viktiga. Vi låter dem bli mätare på hur lyckade vi är som människor. Lyckas vi bra så är vi lyckade, misslyckas dem så är vi misslyckade. Också som kristen finns det mycket vi ska göra för att vara lyckade kristna. Detta kan omedvetet leda till att vi låter våra liv och person få sin meningsfullhet från det vi gör.

Om jag leder mötet bra, går i kyrkan ofta, vittnar, ber, offerar eller leder scouterna bra, så ger det mitt liv som kristen mening. Och går det dåligt, om jag inte orkar eller om jag inte längre ser någon mening i de saker jag gör så försvinner det meningsfulla i mitt kristna liv. Det betyder inte att jag behöver känna att mitt liv är meningslöst. Jag har på gott och ont kommit fram till att i alla fall just nu så gör min kärlek till min dotter att jag tycker att livet är meningsfullt också om det skulle visa sig att det inte finns någon Gud.

Men barn växer upp, blir vuxna, åldras och dör. Barn är egna individer som kommer att vara alldeles för upptagna med att fylla sina egna liv med mening för att hinna med att göra det samma i mitt. Och när vi ställer vår existens på sin spets så är människan väldigt ensam. Vi föds som en individ och vi dör som en.

Oavsett vad det är som driver oss vid sidan av Jesus så kan det, om det är positiva saker, vara bränsle i våra liv som ger oss extra kraft och glädje. För att återvända till Jesus bild så kan inga saker eller relationer i världen göra bördorna

lättare. De kan ge oss extra kraft att bita ihop. Men också med extra motivation kommer till slut kraften att tryta med bördorna stå kvar.

Men när vi kommer till Jesus så får vi ett budskap som vänder på våra gamla perspektiv. Detta budskap är att Gud älskade oss så mycket att han offrade sin son trots att vi om och om igen med våra handlingar har visat att vi inte förtjänar det. Gud älskar oss alltså gränslöst på grund av något helt annat än det vi gör.

Och Jesus älskar oss tillräckligt mycket för att dö för våra synder trots att vi om och om igen med våra handlingar har visat att vi inte förtjänar det. Jesus älskar oss alltså gränslöst på grund av något helt annat än det vi gör. Han gör det på grund av det vi är.

Jag tror att oket som får våra bördor att bli lätta är denna insikt om att vi är tillräckligt värdefulla och meningsfulla utan att något yttre behövs. Inget du någonsin gör i livet kan göra dig mer meningsfull än det enkla att du är den du är. Du är guds avbild, hans skapelse, den person som han offrade sig för, däri ligger ett så stort värde att inget kan öka det. Och därför är hans uppmaning till dig idag att komma till honom. Han ropar inte ditt namn för att ge dig en uppgift. Han kallar dig för att han vill vara med mig.

När vi kommer till Jesus får vi se oss själva så som Jesus gör det. Han valde att offra sitt liv för mig oavsett mina gärningar eller relationer. Då inser vi att vi är meningsfulla, det är inget vi behöver göra.

Bördan är lätt

Hur påverkar då det bördorna i livet? Bördor kan vara av två slag. För det första kan det vara bördor som består av saker jag ska göra. Uppgifter och ansvar som finns i mitt liv. Och för det andra så kan det handla om bördor som angriper utifrån som sjukdom och olyckor. Jag vill först börja med hur den första typen av bördor blir lätta.

Jag tror att ett av de största problemen bakom att vi upplever de bördor som vi ska göra så tunga är att vi inte tycker att de känns meningsfulla. Mina största tvivel som pastor har haft denna onda rot. En känsla av att det jag gör inte är meningsfullt. Att det bara blir aktiviteter utan mål.

Jag tror att den känslan kan drabba oss alla. Och särskilt då i ett sammanhang där man inte kan bli peppad av att se framgång med det man gör. Med den måttstocken vi får av vår kultur är det givetvis lättare att se det som meningsfullt att predika för tusen än fem. Det är mer meningsfullt för att det är mer framgångsfullt. Och samma känsla kan finnas i allt det vi gör utanför kyrkan. I jobbet eller fritiden. En gnagande känsla av att det saknas mening.

Men om vi lyssnar på Jesus uppmaning och kommer till honom får vi en ny startpunkt i livet. Istället för att utgå från mig själv så får jag utgå från mitt liv med Jesus. Och i det livet har han alltså visat vår meningsfullhet med fullständig tydlighet genom att han tyckte att vi var värda hans offerdöd.

När jag går ut i livet med den utgångspunkten bär jag en meningsfullhet som inte hämtar sin kraft från de saker jag gör utan som tvärt om kan ge mening till de saker jag gör. Jag är inte meningsfull eftersom jag diskar efter kyrkkaffet eller jobbar på posten. Det är meningsfullt att diska och sortera brev eftersom jag gör det.

Men den andra typen av bördor är annorlunda. En sjukdom är ju inte meningsfull bara för att jag är älskad av Gud för den jag är. En sjukdom angriper oss på många sätt. Men ett av dess törnen är hur den skadar vår självbild. En sjukdom som är kronisk begränsar mig. Jag kan inte göra samma saker som när jag var frisk.

Här är inte okets hjälp att det kan ge bördan mening. Men den kan sannerligen hindra sjukdomen från att ta mening. Återigen handlar det om att se sig själv med Guds ögon. Den blick som mätte och vägde oss och som dömde oss värdiga

allt, inte på grund av vad vi gör, utan på grund av vad vi är. Den sanna mänskligheten inom oss är given av Gud och inget syndafall kan förstöra den. Den kan lura oss att blunda för den och leva våra liv i strid mot den. Men den finns där. På samma sätt kan ingen sjukdom bryta ner den.

Jag har ju berättat förut hur jag fick möta människor i Tanzania på ett av moder Therasas hem. Utan möjlighet till behandling bröts deras kroppar ner av sjukdomar vi skulle kunna behandla här hemma. Även om samma begränsning till slut slår till också i vårt rika land.

Missbildningar och framför allt den stickande lukten fick mig att instinktivt rygga tillbaka. Men samtidigt tror jag att Gud verkade i mig och lät mig se med lite av den blick som är hans. Och den kärlek jag då kände för dessa människor är en av mitt livs starkaste stunder. Det var så tydligt att inget yttre kunde beröva dem den mänsklighet som är given av Gud. Inget kunde skilja dem från Guds kärlek genom Jesus Kristus.

En kristen tro kan inte hindra sjukdom och olycka i våra liv. Men den kan skydda oss från den meningslöshet som den tvingar på så många andra.

Avslutning

Att Jesus kallar oss att vara med honom ger möjlighet till ett nytt perspektiv där vi kan se oss själva med hans blick. En blick som ser oss värdiga hans offer trots våra svagheter och bördor. Det visar tre saker;

- Vi behöver inte vara framgångsfulla för att vara meningsfulla.
- Vilka uppgifter som än är vår livslott så kan de bli meningsfulla eftersom vi bär dem.
- Inga bördor utifrån kan beröva oss vår meningsfullhet och sanna mänsklighet.

Bildspel

- 1) Stanna upp, låt tankarna vila. Känn hur Gud vänder sitt ansikte mot dig. Känn hur hans blick värmer mot huden, hur den letar sig in i ditt hjärta. Du är omsluten av Guds ljus och runt omkring dig finns ingenting. Alla band som går från dig till världen är borta. Du är du utan att vara ditt jobb, din fritid, din sjukdom eller din relation till barn, föräldrar, syskon eller vänner.

- 2) Känn för en liten stund hur Gud såg på dig när han beslöt sig för att du var värd att offra sin son för. Så att du skulle få möjligheten att följa hans enkla uppmaning, Kom till mig. Se hur lite det krävs för att ta emot det som är större än allt vi sliter så hårt för att inte förlora. Hur vi får detta som bär oss över dödens avgrund genom en så liten ansträngning när all möda i världen inte kan ge oss en enda dag till här på jorden när livet runnit ur våra kroppar. Omsluts av insikten av hur lite det krävs av dig för att bli fullkomligt älskad för den du är.

- 3) Se sen hur ljuset minskar i styrka medan det ökar i utbredning. Hur Guds blick på dig blir till en soluppgång över allt det som finns runt omkring. Hur strålarna lyser upp och välsignar alla uppgifter, bördor och relationer. Låt nu den kärlek som omsluter dig och insikten om vilken oändlig mening Gud ser i dig, bära och lysa upp allt det andra.